Retragerea naţionalităţii române

acelora cari în străinătate au purtări potrivnice îndatoririi de fidelitate faţă de ţară

„Monitorul Oficial" Nr. 290, din 9 Decembrie c., publică următorul decret:

ART. 1. — Naţionalitatea română poate fi retrasă românului care, locuind în străinătate, se face vinovat de un fapt potrivnic îndatoririi de fidelitate faţă de ţară, sau prin care vatămă interesele Statului Român ori micşorează bunul renume şi prestigiu al României.

ART. 2. — Naţionalitatea română se retrage printr'un jurnal al consiliului de miniştri, după propunerea ministrului de justiţie.

Prin acelaş jurnal, consiliul de miniştri poate hotărî şi confiscarea întregii averi mobile şi imobile a celui vinovat.

ART. 3. — Consiliul de miniştri va hotărî de asemeni dacă soţia şi copiii mai mici de 21 ani, români, ai celui căruia i s'a retras naţionalitatea română, pierd naţionalitatea odată cu acesta.

ART. 4. — In toate cazurile, retragerea naţionalităţii române şi confiscarea averii nu pot prejudicia asupra sancţiunilor prevăzute de legile penale în vigoare pentru infracţiunile care au provocat retragerea naţionalităţii.

Dat în Bucureşti, la 8 Decembrie 1940.

Conducătorul Statului Român şi preşedintele consiliului de miniştri,

General ION ANTONESCU

Ministrul justiţiei,

Mihai A Antonescu

RAPORTUL D-LUI MINISTRU AL JUSTIŢIEI CATRE CONDUCATORUL STATULUI ROMAN

Domnule General,

Conform dispoziţiunilor decretelor-legi nr. 3.052 din 5 Septemvrie şi nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940, avem onoare a vă înainta pentru aprobarea şi semnătura Domniei-Voastre, alăturatul decret-lege relativ la retragerea naţionalităţii române acelora care în străinătate au purtări potrivnice îndatoririi de fidelitate faţă de ţară.

Având în vedere că atitudinea şi activitatea unor români în străinătate este potrivnică îndatoririi de fidelitate faţă de ţară, vătămând prin aceasta interesele româneşti şi însuşi prestigiul ţării şi că deci este nevoie de a se lua măsuri severe împotriva unor astfel de vinovaţi, am întocmit alăturatul decret-lege prin care se dă dreptul consiliului de miniştri, să ridice naţionalitatea şi să confiste averea celor ce comit asemenea abateri grave. Am prevăzut de asemenea ca aceste sancţiuni să nu se resfrângă asupra soţiei şi copiilor lor minori, decât numai dacă consiliul de miniştri crede necesar a lua o atare măsură şi în contra lor.

Primiţi, vă rugăm, Domnule General, asigurarea înaltei noastre consideraţiuni.

Ministrul justiţiei,
MIHAI A. ANTONESCU
1940, Decemvrie 8.

Suspendarea activităţii

comisiunii speciale de anchetă criminală

Au fost scoase de pe rol procesele referitoare la crimele şi delictele comise cu prilejul reprimării acţiunilor politice, pendinte in faţa comisiunii de judecată

„Monitorul Oficial" nr. 290 din 9 Decembrie publică următorul decret-lege:

ART. I. — Pe data publicării prezentului decret-lege se suspendă activitatea comisiunii speciale de anchetă criminală, instituită prin decretele-legi Nr. 3.225 din 23 Septembrie 1940 şi 3.321 bis din 30 Octombrie 1940.

ART. II. — Pe aceeaşi dată se scot de pe rol procesele referitoare la crimele şi delictele comise cu prilejul reprimării acţiunilor politice pendinte în faţa comisiunii de judecată, prevăzută de art. 15 al decretului-lege Nr. 3.263 din 26 Septembrie 1940.

Dat în Bucureşti, 8 Decembrie 1940.

Conducătorul Statului
Român şi Preşedintele
Consiliului de Miniştri
General ION ANTONESCU
Ministrul justiţiei,
MIHAI A. ANTONESCU

Echivalarea diplomelor provenite din Germania şi Italia

Diplomele de Stat eliberate de şcolile de grad universitar din Germania şi Italia vor fi echivalate şi recunoscute în România fără vreun examen, prin simplă viză a ministerului educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, conferind titularilor drepturi ca şi diplomele eliberate de şcolile de grad universitar din România.

Şcolile de grad universitar ale căror diplome pot fi echivalate vor figura în lista oficială a ministerului, comunicate de departamentele ţărilor respective. Ministerul poate cere şi avizul consiliilor de profesori dela şcolile similare din ţară în vederea vizei de echivalare ce urmează să fie dată de minister. Diplomele tuturor celorlalte şcoli din Germania şi Italia care nu figurează în lista oficială a ministerului vor fi supuse la formalităţile şi condiţiunile anterioare arătate în deciziunea cu Nr.93.414 din 1938.

Lista şcolilor tehnice din Germania şi Italia va fi comunicată ministerului lucrărilor publice pentru echivalarea diplomelor eliberate de aceste şcoli, cu respectarea dispoziţiunilor deciziei de faţă.

Registrul ministerului va cuprinde înregistrarea tuturor diplomelor cu menţiunea specială în dreptul celor care au fost vizate direct de minister.

Petiţionarii vor depune pentru echivalare:

a) Diploma în original şi după caz traducerea legalizată.

b) Un „Curriculum vitae", cu arătarea datelor personale cât şi aceea a tuturor examenelor şi anilor de şcolaritate frecventaţi în şcolile secundară şi de învăţământ superior;

c) Actul de origine etnică;

d) Diploma de bacalaureat în original;

e) Recipisa de plată la administraţia financiară a taxei de echivalenţă în sumă de 500 lei pe seama fondului cultural al ministerului educaţiei naţionale, cultelor şi artelor.

Diplomele obţinute de studenţii de origine etnică evreiască nu se vor mai putea echivala decât în baza criteriilor stabilite de art. 4 din decretul-lege Nr. 3.438 din 1940, privitoare la reglementarea situaţiei evreilor în învăţământ.

Toate celelalte diplome obţinute în alte ţări decât Germania şi Italia vor fi supuse la condiţiunile şi formalităţile stabilite în deciziunea cu Nr. 93.414 din 1938, cu respectarea dispoziţiilor din prezenta deciziune.

Cărţi din împrejurări independente de solicitator nu vor putea fi prezentate pentru viză decât certificate, ministerul va putea dispune vizarea temporară a certificatului oficial eliberat de şcoală. La prezentarea ulterioară a diplomei pentru viză, va fi prezntat şi certificatul provizor, pentru anularea lui.

„Mişcarea legionară, mişcarea tinereţii"

Conferinţa d-lui ministru Tr. Brăileanu rostită, Duminică, la Craiova

Cu prilejul vizitei făcută, Duminică, la Craiova, d. prof. Tr. Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, invitat de asociaţia „Prietenii Ştiinţei", a ţinut în sala de festivităţi a colegiului „Carol I" o conferinţă intitulată „Mişcarea legionară, mişcarea tinereţii".

Serbarea a început prin oficierea unui Te-deum de către Păr. Ghia.

D. prof. C. D. Fortunescu, preşedintele asociaţiei „Prietenii Ştiinţei", a rostit un cuvânt introductiv, arătând activitatea de zeci de ani a asociaţiei, pe tărâm cultural şi social şi a mulţumit d-lui ministru pentru cinstea ce a arătat-o Craiovei, inaugurând ciclul de conferinţe al asociaţiei.

Apoi d. ministru Brăileanu şi-a rostit conferinţa, încadrată de coruri legionare, executate sub conducerea d-lui Creţoiu, conferinţă din care redăm următoarele:

In opoziţie cu formulele cari circulau în democraţiile moderne, după care toţi membrii unei societăţi umane sunt egali, idealul fiind ca toţi să participe la guvernarea Statului, sociologii italieni Vilfredo Pareto şi Gaetano Mosca, pornind dela observarea realităţii, au spus că orice societate este condusă de o elită.

Forma generală a societăţii ni se prezintă ca o piramidă sau, mai bine zis, ca o sfârlează. Elita se află sus, la vârful piramidei; apoi vine clasa de mijloc, sub care se aşează clasa de jos şi, însfârşit, jos de tot, cei declasaţi (din punct de vedere biologic, cei bolnavi, cei infirmi, mosnegii), toţi cei cari nu mai pot fi întrebuinţaţi în societate.

In lupta între comunităţile omeneşti omul a fost nevoit să-şi dea cea mai bună organizaţie, să înfiinţeze cele mai potrivite mijloace de apărare, etc.

Aşa s'a ivit ceeace numim noi organizaţie politică sau Stat. Şi în stat va conduce o elită, la început aristocraţiei de sânge, apoi începe lupta celor bogaţi (a burgheziei) pentru intrarea în elită. Se păstrează şi aici legătura cu ierarhia naturală, biologică. Dar ierarhia vârstelor se preface cu timpul la comunităţile omeneşti în ceeace numim noi o comunitate morală; cu alte cuvinte principiile acestea trec pe plan spiritual.

Platon cerea la conducerea statului o elită politică; spre deosebire însă de Platon noi nu vom pune la conducerea statului filozofi, ci oameni politici.

In evoluţia societăţilor antice se poate observa cum se formează o clasă de oameni, cari ocupându-se cu comerţul se îmbogăţesc tot mai mult; iar bogăţia aceasta le dă şi lor un prestigiu în faţa mulţimii şi astfel se iveşte tendinţa lor de a căuta să intre şi ei în elită.

Dar procesul acesta este mai complicat prin faptul că mai toţi conducătorii revoluţiei răsar dintre acei oameni cari au aptitudini pentru conducere, însă sunt opriţi la bariera unei caste, elita de sânge căutând să împiedice ascensiunea celor de jos.

In adevăr, cum poate un om să pătrundă în elita conducătoare? Prin forţă, organizând o revoluţie. Şi atunci a intervenit problema demagogiei. Pe de altă parte, conubiul a înlesnit ascensiunea în elită. Căsătoria cu o fată dintr'o clasă superioară îi deschide unui tânăr drumul la conducere.

Sunt oameni geniali, născuţi conducători, care se pun în fruntea mulţimii şi pot produce anumite transformări, deci pot rupe barierele acestea, deschizând drumul pentru o circulaţie normală dela o categorie la alta. Pentru existenţa şi dăinuirea unei comunităţi, trebue să fie în primul rând o strânsă legătură sufletească, între elită şi mulţime. Aceşti de sus trebue să fie legaţi de cei de jos din punct de vedere sufletesc.

Din punct de vedere politic lupta între comunităţi ni se prezintă sub forma războiului; deci o comunitate înarmându-se împotriva altei comunităţi va purta război.

Dar se poate întâmpla ca o comunitate să fie ameninţată nu cu războiul, ci prin infiltrarea unei comunităţi străine. Şi acum am să vă aduc un caz actual şi important pentru istoria noastră românească. Lucrul s'a întâmplat de altfel şi în Italia şi în Germania, cât şi în toate ţările europene, unde s'a infiltrat o comunitate străină dislocând clasa de mijloc în acele ţări. Aceasta este problema jidovească.

Intre mulţimea de jos şi elita conducătoare s'a interpus mai în toate ţările europene o comunitate străină, cu atât mai primejdioasă cu cât avea legături cu toate ţările în care s'a petrecut acelaş proces, de interpunere a unui corp străin între mulţime şi clasa conducătoare.

Principiul că bogaţii au tendinţa de a pătrunde în elită, s'a confirmat şi în acest caz. In temeiul bogăţiei lor, dobândită prin exploatarea mulţimii, ei au căutat să intre în elită şi s'au adresat mulţimii, căutând să dezlănţuie revoluţia. Aici problema s'a complicat, fiindcă ei au fost nevoiţi mai întâiu să caute a rupe legăturile sufleteşti dintre elita naţională şi mulţime, spunând că rasa şi credinţa nu au nici un rol, determinantă fiind numai chestiunea economică.

Marxismul, teoria determinismului economic a servit în această privinţă ca bază, de a da revoluţiei proletare şi prestigiul ştiinţei, afirmând că numai factorul economic este hotărîtor în viaţă, credinţa religioasă, artele chiar, fiind numai epifenomene ale structurii economice.

Aceasta le-a servit şi pentru a arăta că intrarea lor în elită nu este o primejdie, pentrucă toţi oamenii sunt egali, fiindcă există o legătură naturală şi logică între elită şi mulţime; cu alte cuvinte conubium între jidani şi elita conducătoare este ceva natural.

Căsătoriile mixte au constituit de asemeni un mijloc de intrare a jidanilor în elita conducătoare. Având în vedere faptul că nici credinţa, nici rasa, nici obiceiurile nu au importanţă, fiindcă doar nişte epifenomene, numai factorul economic fiind determinant, atunci nici o piedică nu există pentru conubiul dintre cei de jos şi elita conducătoare.

Dar a mai intervenit şi un alt element aici: masoneria, organizaţiile acestea secrete, în care jidanii, în temeiul bogăţiei lor şi a unei experienţe mai îndelungate de luptă împotriva altor popoare, au luat conducerea. Oamenii conducători intrând în masonerie intrau apoi în mod necesar în slujba intereselor jidoveşti.

Pe de altă parte, vă rog să vedeţi că nu există la jidovi tendinţa de a intra în legătură cu clasele de jos; conubiul aci este oprit; nici un jidan bogat nu s'a văzut să se căsătorească cu o ţărancă sau muncitoare; aici legăturile sunt rupte.

Agitaţia însă continuă, pe de o parte fiind infiltraţia şi slăbirea elitei provocate de aceşti străini, iar pe de altă parte prin frământările neîntrerupte provocate în masele de jos pentru revoluţie, pentru a rupe toate legăturile între elită şi mulţime, pentru ca mulţimea să nu fie în stare să apere elita naţională.

Şi acum ce s'a întâmplat la noi, ca şi în Germania şi în Italia? Tendinţa de restabilire a unităţii, a omogenităţii comunităţei naţionale n'a întârzait să vină; adică tendinţa de a elimina această barieră, acest dig dintre mulţime şi elită şi de a transforma elita printr'o intrare masivă a elementelor venite de jos şi necontaminate de ideologia jidovească străină şi nici de amestecul de sânge.

Aceasta este explicarea raţională şi logică a mişcării legionare. In Rusia s'a întâmplat invers: dezarmarea mulţimei şi pătrunderea în masă a jidanilor de elită, prin exterminarea elitei naţionale. In Rusia conducătorii au fost ucişi şi înlocuiţi printr'o elită care n'avea nici o legătură cu mulţimea de jos, printr'o elită care a ştiut să-şi asigure forţa armată, pentruca la adăpostul acesteia să poată domina şi exploata mulţimea. Avem deci acolo înscăunarea unei dominaţii străine şi degradarea massei acelei naţiuni la ilotism.

Reacţiuni împotriva acestei tendinţe s'au ivit în Germania şi în Italia şi s'au ivit şi la noi. Reformatorii sau conducătorii care s'au ivit în aceste ţări nu s'au ridicat nici în temeiul sângelui, nici în acela al bogăţei, ci în temeiul geniului lor de conducători harismatici.

In aceste ţări reformatorii au căutat din capul locului să restabilească legăturile necesare între elită şi mulţime. Aceasta este explicaţia simplă a fenomenelor produse în Germania, în Italia, la noi.

Aceste procese nu pot fi însă rezolvate în mod teoretic fiindcă dacă vom sta noi să explicăm jidanilor: Ca să vedeţi cum stă chestiunea, vă invităm la o conferinţă şi acolo să discutăm, căci ve trebui să înţelegeţi că trebuie să plecaţi, — sau dacă ne adresăm mulţimii şi spunem: problema este foarte simplă, dar trebue să ne urmaţi pentru ca mâine, poimâine să putem pătrunde la conducere, — nu am rezolvat nimic.

Lucrurile nu stau aşa: aici este vorba de o luptă pe viaţă şi pe moarte; nimeni nu părăseşte într'o comunitate locul pe care l-a dobândit nu numai prin munca sa proprie, dar prin munca de generaţii, nimeni nu părăseşte, în faţa unui argument logic, casa şi pământul pe care îl are în proprietatea sa.

In primul rând unitatea comunităţii, omogenitatea ei nu se poate restabili decât convingând mulţimea că acest lucru este valoarea supremă pentru care omul trebue să-şi jertfească chiar şi viaţa.

Când o propagandă a reuşit să înfiltreze în mintea muncitorului şi în aceea a unei clase conducătoare, ideologia că termenul de Patrie nu are înţeles, fiindcă individul poate trăi tot aşa de bine şi în Elveţia ca şi în altă parte, numai bani să aibă la dispoziţie şi, când în faţa unei astfel de propagande ar încerca să desfăşoare legăturile sufleteşti cu trecutul, tunci a trebuit să se ivească omul care să cureţe sufletele de toate aceste învăţături greşite, de toate aceste erezii şi care să trezească în suflete ceeace era instinctiv în ele, dorinţa puternică de a-i da comunităţii o nouă viaţă.

In timpurile normale lucrurile acestea sunt aproape uitate, numai când te izbeşti de o piedică eşti nevoit să reflectezi asupra unei probleme; cu alte cuvinte, problema se iveşte când primejdia se apropie, şi atunci trebue să deştepţi mulţimea, să-i arăţi că pierde tot ce au câştigat generaţiile trecute, că piere însăşi fiinţa neamului, toate generaţiile cari vor veni, rămânând înrobite în serviciul unui neam străin.

Mai mult, pentru ca să reuşeşti într'o astfel de întreprindere trebuie să organizezi munca, fiindcă simpla propagandă antisemită şi reţetele acestea că Românul trebue să se pregătească în ţara proprie pentru comerţ şi numai după aceea să pretindă să înlocuiască, treptat, treptat, pe jidani, căci altfel viaţa economică s'ar turbura — ca şi când viaţa economică este mai scumpă şi de mai mare valoare decât viaţa întregei comunităţi — toate aceste percepte sunt din secolul trecut, când primejdia nu era aşa de mare, când relaţiile dintre naţiunile mari nu erau aşa de încordate, când unitatea unui neam se mai putea păstra prin astfel de expediente.

Dar, după războiu, s'a simţit această mare primejdie şi a simţit-o în primul rând tineretul, care mai combativ, mai dispus spre luptă şi jertfă, a dat semnalul.

Aceasta este Mişcarea Legionară. Aşa trebue ea înţeleasă din punct de vedere raţional şi aşa trebuie explicată organizarea ei pentru luptă: de a rupe digul de despărţire de jidani între elită şi mulţime şi de a-l înlătura, de a pune piciorul pe aceste poziţii, şi de a apăra cu îndârjire, chiar cu jertfa vieţii proprii pentru ca apoi să deschidă elementului românesc drumul spre elită, spre conducere, restabilind legăturile naturale între elită şi mulţime. Fiindcă acea elită trebuie să vină din rezervorul mulţimii româneşti.

In mod intuitiv, conducătorul Mişcării Legionare a văzut că primul pas care trebue făcut este separaţia şi biologică şi ideologică de elementul străin. Deci lupta împotriva masoneriei, împiedecarea conubiului între jidănime şi români, conubium care se traduce pe plan spiritual printr'o influenţă neîntreruptă în conducerea Statului şi a societăţii româneşti, au fost şi sunt obiectivele principale ale Mişcării Legionare. Dvs. ştiţi de altfel cum jidoavcele au izbutit să ajungă sus de tot în elita conducătoare a Statului nostru.

Aceasta nu este numai o simplă întâmplare, ci este o tendinţă puternică a acestui element străin de a acaparat puterea în mod definitiv.

Faza actuală a acestei lupte, dvs. o urmăriţi şi vedeţi cum se desfăşoară. Desigur, o luptă de acest proporţii nu se poate da fără jertfe. Este adevărat jertfele dela noi au fost incomparabil mai mari decât în alte părţi, dar legionarii au ajuns însfârşit să pună piciorul pe anumite poziţii, pentru cucerirea conducerii comunităţii româneşti şi restabilirea legăturilor între elită şi mulţime. Şi este de asemenea adevărat că n'a încetat încă definitiv tendinţa de ridicare a dăgului şi că atacul n'a fost deşul de masiv pentru a răsturna dintr'o lupta aceasta continuă încă, şi sperăm însă că ea nu va mai cere jertfele pe care le-a cerut.

Telegrama cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul" şi răspunsul d-lui general Antonescu

D. general Antonescu a primit următoarea telegramă din partea Cavalerilor Ordinului „Mihai Viteazul":

„Cu prilejul înfiinţării Comandamentului Unic al tuturor Asociaţiilor de foşti luptători, Cavalerii Ordinului „Mihai Viteazul" reînoiesc şi pe această cale expresia sentimentelor lor de dragoste nepătrunsă pentru Ţară şi de devotament neclintit pentru REGE, şi roagă pe Conducătorul Statului să creadă că, în lupta grea pe care o duce pentru salvarea ţării se poate răzăma cu toată încrederea pe patriotismul lor.

Cavalerii Ordinului „MIHAI VITEZUL"

*

La această telegramă d. general Antonescu a răspuns după cum urmează:

„D-sale
D-LUI GENERAL BAGULESCU
Bucureşti

Mulţumesc Cavalerilor Ordinului „Mihai Viteazul" pentru reînoirea sentimentelor de dragoste pentru ţară şi devotament pentru Rege, pe care le-au probat cu fapte de glorie şi de jertfă.

In lupta începută pentru întemeierea nouei Românii de dreptate şi de integrală regăsire frăţească, purtătorii cruciuliţei albastre evocatoare de fapte mari rămân depozitarii celor mai alese virtuţi româneşti, elitele de totdeauna ale elanurilor supreme pentru Patrie.

GENERAL ANTONESCU

Suspendarea oficială a navigaţiei pe Dunăre

Vasele vor circula pe riscul armatorilor. — Ceaţa provoacă perturbări in cursele de pasageri. — Dunărea intră in epoca hibernării

Galaţi, 8 Decembrie.

Ca şi în ceilalţi ani, navigaţia pe Dunăre a fost suspendată oficial pe data de 6 Decembrie, pe baza dispoziţiunilor regulamentului navigaţiei, urmând ca ea să fie reluată tocmai în primăvară.

In acest scop, autorităţile respective au luat în port toate măsurile pentru retragerea vaselor şi şlepurilor dela cheiuri, unele fiind îndrumate în bazinul docurilor, altele spre canalul Măcinului, din apropierea Brăilei, unde pericolul sloiurilor de ghiaţă din primăvară este înlăturat.

Cu toate că, oficial, navigaţia pe Dunăre a fost încnisă, unele vase continuă să circule din cauză că Dunărea este încă liberă şi deci permite efectuarea transporturilor de mărfuri şi pasageri, dela un port la altul.

Societăţile de asigurare însă, având în vedere măsura luată de autorităţile în drept pentru suspendarea navigaţiei, au comunicat armatorilor de vase şi şlepuri că, după această suspendare ele nu vor mai recunoaşte şi nu vor mai plăti daune pentru eventuale abordaje sau alte avarii ce ar suferi vasele, prin efectuarea mai departe a transporturilor de orice fel, cari se fac numai pe riscul armatorilor şi comandanţilor de vase.

O mare piedică ce s'a pus navigaţiei în ultimele zile a fost ceaţa deasă ce s'a lăsat în regiunea noastră, ceaţă care a pus vasele, mai ales pe cele de pasageri, în situaţia de a nu putea efectua cursele în condiţiuni normale. Din această cauză vasele de pasageri ce făceau curse între Galaţi—Tulcea şi Galaţi—Brăila au fost nevoite să rămână în porturile unde se găseau, sau dacă se aflau pe drum, să navigheze în condiţiuni extrem de grele. Faţă de aceste perturbări aduse navigaţiei, cetăţenii cari aveau interese în oraşele de pe Dunăre, au fost nevoiţi să plece cu autobuzele sau trenurile.

Direcţiunea N. F. R., deşi oficial a suspendat navigaţia, până la îngheţul Dunării va mai continua să efectueze curse spre Tulcea, Brăila şi Călăraşi.

De asemenea, sunt aşteptate la Dunăre mai multe cargoboturi, între care câteva sovietice, ca să încarce cherestea în docuri; alte vase vor aduce mărfuri generale în tranzit pentru Germania. Mai este aşteptat să sosească în cursul acestei luni şi marele nostru cargobot „Ardeal" al S.M.R.-ului, care va aduce dela Istanbul mărfuri generale. Acest vas va veni la Galaţi, dacă Dunărea va fi liberă, în caz contrariu va descărca mărfurile în portul Constanţa.

Prin închiderea oficială a navigaţiei şi apropierea îngheţului, portul nostru intră în epoca inactivităţii până la primăvară, când Dunărea va fi iar liberă şi îşi va îndeplini din nou misiunea ei de arteră internaţională, pe care vor circula bogăţiile lumii.

TAXE PENTRU AFIŞAJ

Primăria Capitalei, Direcţia Financiară, aduce la cunoştinţa publicului că pentru afişe şi orice reclame în foi volante ce se distribue pe străzi, pieţe, localuri publice sau se împrăştie din avion, ori vehicule, se trimit prin poştă, se lipesc pe plicuri de corespondenţă, etc., etc., va percepe următoarele taxe:

1. Pentru un număr de afişe până la 200 bucăţi lei 400.

2. Dela 200—500 buc. de fiecare sută de bucăţi sau fracţiuni de sută ce depăşeşte numărul maxim fixat la punctul 1, lei 100.

3. Dela 500—5.000 buc. de fiecare sută de bucăţi sau fracţiune de sută, ce depăşeşte numărul maxim fixat la punctul 2, lei 50.

4. Dela 5.000 buc. în sus, de fiecare mie de bucăţi sau fracţiuni de mie ce depăşeşte numărul maxim fixat la aliniatul 3 câte lei 300.

Plata acestor taxe şi ştampilarea afişelor se va face la Percepţia V Comunală — piaţa 6 Septembrie.

Celor ce se sustrag dela aceste taxe li se vor dresa de către Percepţia V Comunală procese verbale de contravenţie.

Noul inalt emisar al Franţei pentru Levant

Vichy, 9 (Rador). — Se anunţă oficial că generalul Henri Dentz a fost numit înalt comisar al Franţei pentru Levant, cu prerogative de comandant şef al forţelor din Levant.

Născut în 1881, generalul Dentz a fost şef de serie în Şcoala militară dela Saint Cyr, iar în 1910, a devenit ofiţer de stat major. După ce a activat strălucit în războiul din 1914-1918, el a ocupat posturi importante la Mayenţa şi Constantinopol, apoi a fost trimes în Siria, unde timp de trei ani a adus servicii preţioase ca şef al informaţiilor.

O SCRISOARE

A D-NEI ALEXANDRINA GR. CANTACUZINO

Din partea d-nei Alexandrina Gr. Cantacuzino primim următoarea scrisoare:

DOMNULE DIRECTOR,

Din publicarea raportului meu ţinut la congresul societăţii ortodoxe a femeilor române, apărut în ziarul „Universul" cu data de 10 Decembrie, s'a înlăturat partea în care mulţumeam comisiunii interimare şi în special doamnei Aretia Tătărăscu pentru munca devotată depusă. Spuneam textual:

„Comisiunea interimară, în special doamna Tătărăscu, a căutat să păstreze neatinsă opera, fapt pentru care îi suntem recunoscători şi vrem s'o socotim şi de aci înainte ca membră a Societăţii ortodoxe".

Această scrisoare rog să se publice în ziarul „Universul", cu explicaţiunea că aceste cuvinte au fost rostite de mine în congres şi că întreg congresul a ovaţionat pe d-na Tătărăscu ca membră a Societăţii Ortodoxe.

Primiţi, domnule Director, expresiunea sentimentelor mele distinse.

Alexandrina Gr. Cantacuzino

Eliberarea autorizaţiilor de trecerea frontierei in Ardeal

Pref. Poliţiei Capitalei, biroul paşapoartelor, eliberează cu începere dela 10 Decemgrie a. c., Autorizaţii dus şi întors de trecerea frontierei în Ardeal, valabile pe timp de 6 (şase) zile numai refugiaţilor din acele localităţi.

Aceasta în urma unui aranjament, de reciprocitate survenit între autorităţile române şi maghiare.

NOUA COMPUNERE A CONSILIULUI SUPERIOR AL ARMATEI

Consiliul superior al armatei se compune din:

a) preşedinte: ministrul apărării naţionale;

b) membri permanenţi:

Subsecretarul de stat al armatei de uscat; subsecretarul de stat al înzestrării şi administraţiei armatei; subsecretarul de stat al aerului; subsecretarul de stat al marinei; comandanţii de armate; şeful Marelui Stat Major; comandantul militar al Capitalei; inspectorii generali ai armelor: infanterie, cavalerie, artilerie şi geniu; secretarul general al M. A. N.

c) Pentru chestiuni privitoare la înaintările în armată, consiliul superior al armatei se completează cu:

Comandanţii de corpuri de armată sau similarii lor, cărora le aparţin ofiţerii; comandantul marinei regale, sau comndantul forţelor aeriene, pentru ofiţerii ce fac serviciul în comandamentele respective.

d) Pentru chestiuni de natură tehnică, precum şi pentru ofiţerii care sunt întrebuinţaţi de subsecretariatul de Stat al înzestrării şi administraţiei armatei, consiliul superior al armatei se completează cu: inspectorul general tehnic al armatei.

e) Secretar al consiliului superior al armatei este respectiv secretarul general al subsecretariatelor armatei de uscat, înzestrării şi administraţiei armatei, aerului sau marinei, după chestiunile privitoare la acele subsecretariate ce se deliberează.

MIŞCARE PRINTRE COMISARII DE ROMÂNIZARE

Mandatul d-lui Mario Donici de comisar special pe lângă firma „N. Malaxa", S. A. R., Bucureşti, încetează.

Se primeşte demisia d-lui Ivănceanu Victor din postul de inspector de control de pe lângă firmele Forestiera Lomaş, S. A. R., Moroeni S. A. forestieră şi Uzinele Sylva, S. A., numindu-se în locul d-sale d. Mircea Badea.

Mandatul d-lui Sever Pop, de comisar de românizare pe lângă „Moara Benevici", din Aiud, şi pe lângă „Moara Sternberg" din Ocna Mureşului încetează, numindu-se în locul d-sale d. dr. Macedon Petre.

Mandatul d-lui Ştefan I. Paul, comisar de românizare pe lângă firmele „Agero", „Argus" şi „B. I. C.", Bucureşti, încetează.

Se primeşte demisia d-lui Dimitrie V. Crihană, de inspector de control pe lângă firma „Mercantil", fostă „Mercur", din Timişoara numindu-se în locul d-sale d. Jiva Terenţiu, licenţiat al Academiei comerciale.

Mandatul d-lui dr. Weselowski Iosif, de comisar de românizare, pe lângă Sanatoriul Central, calea Călăraşi nr. 20, Bucureşti se transformă în comisar special.

Mandatul d-lui Vaşoti Virgil, de comisar de românizare pe lângă „Moara Dobrogeană", se extinde şi asupra firmei „Dobrogeana", S. A., Constanţa, str. Decebal.

Mandatul d-lui Gheorghe Ianăş, de comisar de românizare pe lângă firma „Oxigenul Industrial", din Bucureşti, str. Găitănari Nr. 29, încetează.

Mandatul d-lui Haritian Niculescu, de comisar de românizare pe lângă firma „Metaloglobus", S. A., Bucureşti, încetează, numindu-se în locul d-sale d. Radu Vasile.

D. Gh. Bibicescu inspector de control pe lângă firma Viscosa Românească, S. A. R., Bucureşti, neprezentându-se la post, se înlocueşte cu d. Pariza Dumitru, licenţiat al Academiei comerciale.

Şedinţa intimă a Academiei Române

In şedinţa intimă a Academiei Române dela 6 Decemvrie curent, d. *Alex. Lapedatu*, secretarul general al Academei, a prezentat, în dar dela d. căpitan Guha Felix, din Bucureşti, două foi autografe dela Cincinat Pavelescu, pe una fiind însemnată o „Inscripţie pentru o cruce de marmoră neagră", pe cealaltă o „Epigramă unui scriitor slab".

Apoi d-sa a prezentat următoarele publicaţiuni:

1. Martian Negrea: „Un compozitor român ardelean din secolul al XVII-lea Ioan Caioni (1629—1687), apărută în colecţia „Melos" culegere de studii muzicale, scoasă de d. G. Breazul;

2. G. Breazul: „Colindele..." — Întâmpinare critică, — apărută în aceiaşi colecţie;

3. George Sofronie: „Tratat de Drept Internaţional Public" volumul I, Teoria generală (Cluj, 1940);

4 Dim. Voinov: „Le choix des médicements et le diagnostic des maladies par le pendule radiesthésique" publicat în colecţia „Memoriile Secţiunii Ştiinţifice", ale Academiei Române.

D. I. Simionescu a prezentat din partea d-lui dr Nicolae Minovici un album cuprinzând expoziţia muzeului de artă naţională, muzeu dăruit municipiului Bucureşti.

Înfăţişând darul făcut, în urma stăruinţelor d-lui C. Karadja de un prieten german al d-sale, volumul *Siebenbürgen, herausgegeben von der Ungarischen historischen Gesellschaft*, d. general *R. Rosetti* arată dibăcia cu care au fost folosite toate mijloacele pentru a arăta adevărul în favoarea tezelor maghiare şi arată că o simplă inversiune a colorăţiilor unora din hărţi dă temeiuri pentru teze contrarii.

D. I. Lupaş a prezentat volumul al II-lea din lucrarea d-sale „Studii, Conferinţe şi comunicări istorice" (Ciuj, 1940).

Comisariat de poliţie la Predeal

„Monitorul Oficial" n-rul 290, din 9 Decembrie, publică următoarea decizie a ministerului de interne:

ART. 1. — Se înfiinţează, pe ziua de 1 Decemvrie 1940, un comisariat de poliţie în oraşul Predeal.

ART. II. — Personalul poliţienesc necesar funcţionării acestui comisariat este cel prevăzut în bugetul ministerului afacerilor interne pe exerciţiul anului 1940—1941 şi care va fi repartizat de inspectoratul de poliţie Bucureşti, în raza căruia intră, din ofiţeri, agenţi şi gardieni publici, evacuaţi din teritoriile vremelnic cedate.

ART. III. — D. primar al oraşului Predeal va pune la dispoziţia comisariatului de poliţie localul necesar şi va asigura iluminatul şi încălzitul localului.

CĂLĂTORIILE ŞI CONFERINŢELE D-LUI PROFESOR UEBERSBERGER

D. profesor Hans Uebersberger dela Universitatea din Berlin, vizitând centrele culturale din ţară, a conferenţiat la Iaşi, Sibiu, Timişoara şi Arad.

Corpurile profesorale şi studenţimea i-au făcut peste tot călduroase primiri. Vizitele pe cari d-sa le-a făcut sediilor legionare au găsit un deosebit ecou. La conferinţele d-sale, cămăşile verzi au înălţat solemnitatea expunerilor savantului german prin cântecele legionare la începutul şi sfârşitul conferinţelor. In agape colegiale universitare ce i s'au oferit, distinsul oaspe al Universităţii din Berlin a avut prilejul să se întreţie în discuţii animate cu exponenţii ştiinţei româneşti din Moldova şi Ardeal.

După audienţa la I. P. S. S. Irineu Mitropolit al Moldovei şi Sucevei, întovărăşit de către domnii prof. Plăcinţeanu, decanul facultăţii de litere, dr. Riegler Dinu dela subsecretariatul presei şi propagandei şi dr. Irion, directorul bibliotecei universităţii, d. profesor Uebersberger a vizitat celula istorică a primei recluziuni din 1924 a Căpitanului la închisoarea Galata din Iaşi.

Atât în capitala Moldovei cât şi la Braşov şi Sibiu, d. profesor Uebersberger a vizitat monumentele istorice, muzeele şi bibliotecile. In drum spre Arad, unde Duminică a ţinut ultima conferinţă, savantul istoric german s'a oprit la Alba-Iulia. In oraşul biruinţei lui Mihai Viteazul, destinat să devie centru universitar ardelean, d. prof. Uebersberger a vizitat Catedrala încoronării, oraşul cu străvechile fortificaţii din timpul Impăratului Carol al VI-lea, construite după modelul lui Vauban, şi vechea Catedrală catolică, unde se află mormântul lui Ladislau Corvinul, fratele lui Matei Corvinul.

Eri, Luni, distinsul oaspe a părăsit ţara cu avionul dela Arad, înapoindu-se la Berlin.

Cum se vor acorda autorizaţii pentru turnee teatrale in provincie

Primim următorul comunicat din partea Direcţiei Generale a teatrelor:

Deoarece unele trupe particulare organizează în provincie spectacole de o ţinută artistică şi tehnică păgubitoare năzuinţelor de artă adevărată, care trebuie să însufleţească Statul şi cultura noastră, — Direcţia generală a teatrelor, operelor şi spectacolelor aduce la cunoştinţă că, începând din ziua de 11 Decembrie a. c., trupele teatrale, care cer autorizaţii pentru turnee, sunt obligate a prezenta în faţa Directorului general al teatrelor sau în faţa delegaţilor săi spectacolele pe care vor să le joace în provincie. Numai după prezentarea acestor spectacole cu actorii şi în condiţiile tehnice, care vor fi prezentate şi în provincie, Direcţiunea generală a teatrelor va acorda sau refuza cererea de autorizare a turneului respectiv. Sunt scutite de această obligaţie numai marele formaţiuni teatrale, ale căror turnee s'au prezentat în condiţii la fel de îngrijite ca şi spectacolele din Capitală.

„BALADA ŞI SUFLETUL NAŢIONALIST"

Conferinţa d-lui Radu Gyr

Sâmbătă 7 Decembrie la orele 9 seara a avut loc în Sala „Dalles" prima conferinţă din ciclul „Artă şi naţionalism". A vorbit d. prof. Radu Demetrescu-Gyr, directorul general al teatrelor şi Operelor Române despre „Balada şi sufletul naţionalist".

In faţa unei săli arhi pline cu un public select conferinţa d-lui Radu Gyr a fost urmărită cu atenţie.

Sufletul naţional se mărtur